

JEDAN DAN – DVA PRAZNIKA

Uskrs je veliki hrišćanski praznik, dan kada se slavi Hristovo uskrsnuće, rađanje nade i nadmoć posvećenosti najvećim vrednostima. Prvi maj je praznik koji se ne praznuje jer kako vreme odmiče, sve je poraznija istina da su mučenici koji su na ulicama Čikaga pre 130 godina dali živote za uzvišene vrednosti ljudskih prava, iznevereni od onih zbog kojih je pala radnička krv. Prvi maj je vekovima na severnoj polulopti slavljen kao dan proleća, kraj dugih zimskih noći, dolazak svetlosti, početak perioda plodnosti i radjanja. Tri dana, tri praznika u jednom danu, jedna poruka: kao što Hrist nije molio Pilata, već je spremno poneo svoj krst, tako i svako od nas nosi odgovornost za kvalitet svog života.

Obeležavanje Prvog maja u Srbiji već godinama se svodi na divljenje kako to rade radnici u Italiji, Nemackoj, Francuskoj, Španiji i traženje razloga zašto baš ja ove godine ne mogu da to isto uradim u Srbiji. U godinama koje su obeležile divljačke privatizacije, stalno urušavanje standardnih prava radnika, dehumanizacija rada, neisplaćene plate i neuplaćeni doprinosi, rastuća prekarizacija radnih odnosa, rastuće otuđenje minorne elite, a sve o trošku rastuće većine siromašnih, neshvatljivo je da je toj većini teško da bar jedan dan u godini posveti sebi i svojim mukama.

Prvi maj ove godine dolazi samo nekoliko dana posle vanrednih opštih izbora i sasvim je sigurno da će biti obeležen raznim odmeravanjima i prebrojavanjima, političkim razvodima i ženidbama. Pružaće se ruke na sve strane ne bi li se našle druge ruke koje vode do vlasti. Videćemo da li će se neka ruka ispružiti ka nama. Do sada se to nije desilo, valjda zato što se misli da je radnicima u Srbiji sve potaman, a da ruku treba pružiti pre onima iz Paname, ili sa Sejšela.

Građanima Srbije pružamo ruku čestitajući im sva tri praznika, a oni neka odaberu zbog kog od njih će nam uzvratiti i stisnuti pruženu ruku.

Srećno !